

heel Deel svævende, ikke gode at faae fat paa noget Sted; men jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem ved 3die Behandling vil kunne præcisere sine Ytringer om fornødent, saaledes at der virkelig er Noget, hvorpaa man kan sende en sagkyndig Officeer til Udlandet, og saa skal jeg ganske vist gjøre mig en Fornøielse af at modtage det Offer paa Fædrelandets Alter, som det ærede Medlem tilbyder, hvorved Krigsministeriets Budget dog altid vil blive noget lettet.

A. Sage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Sage: Jeg betragter det som meget uheldigt for det omhandlede Project, at den ærede Minister ikke fandt Noget af det, jeg har anført, værd at lægge Mærke til. Det er ialfald en Smagsag og jeg maa naturligtvis komme tilkort, naar den ærede Minister vil see med skjæve Dine paa det, jeg har udtalt; men vil han derimod tage det paa en retfærdig og ligefrem Maade, saa skal det være mig en Fornøielse at gjentage mit Tilbud.

Krigsministeren: Jeg vil kun gjøre Indsigelse mod den Ytring af det ærede Medlem, at jeg skulde have sagt, at jeg havde betvivlet, at der var Noget i det, han anførte, at lægge Mærke til; det har jeg ikke sagt, men derimod har jeg betvivlet, at der var tilstrækkelig Anledning til at sende en sagkyndig Officeer til Udlandet, og det er to meget, forskjellige Ting. Der kan være Meget, der er værd at lægge Mærke til, men en sagkyndig Officeer sender man ikke bort fra sine Pligter herhjemme for at undersøge Ting, som det blot er værd at lægge Mærke til. Jeg haaber imidlertid, at det Mere, der behøves, ogsaa vil findes, naar man læser Rigsdagstidenden.

Winther: Uagtet den ærede Ordfører vistnok med fuldstændig Dygtighed kan imødegaae de Bemærkninger, der ere fremkomne, er

der dog et Punkt, som bevæger mig til at tage Ordet. Det er det meget betydningsfulde Ud-sagn, vi have hørt af den ærede Krigsminister, naar han sagde, at, dersom man nægtede denne Bevilling til Søforterne kunde han ikke paatage sig Ansvar for, hvorledes det kunde gaae i saa Henseende. Dette er et Ord, som ikke kan Andet end gjøre et stort Indtryk paa Folkerepresentationen, og det har det jo ogsaa gjort paa mig; men man maa dog lægge Mærke til, at vi ogsaa have et Ansvar ligeoverfor dem, paa hvis Vegne vi her ere tilstede. Det er her udtalt af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at han ikke kunde gaae ind paa en saa stor Besparelse, som Fleertallet har foreslaaet, hvorimod han foreslaaer en noget mindre Besparelse, og jeg kan meget godt forstaae, at Hensyn til Skatte-ydernes Egener kan stille sig forskjelligt for de Forskjellige. Der er Folk i Landet, som med stor Lethed kunne undvære mere af deres store Overtid, hvorimod der er Andre, som kunne have tungt nok ved at udrede de sædvanlige Skatter, endfise at de skulde have Ene til at bære en ny Skat. Ved at slutte mig til de Besparelsesforslag, som her foreligge, er det min Tanke om muligt at undgaae at komme til en ny Skat. Denne Besparelse, som her er bragt i Forslag, i Forbindelse med de Besparelser, vi ellers have søgt at tilvejebringe paa Budgettet, have for mig det Diemed, ikke blot i Almindelighed at stille vore Udgifter efter vore Indtægter, men de have tillige iaar den særlige Opgave, om muligt, at komme til at undgaae en ny Skat. Vi bevilgede igaar omtrent 4 Millioner til ordinaire Udgifter for Krigsministeriet, og her forlanges et betydeligt Beløb extraordinært, men vi have troet, at der her var et Punkt, hvor man kunde forsvare at gjøre en af de nødvendige Besparelser. Denne Besparelse troer jeg, vi bør gjøre, men det er en Selvfølge, at, forsaavidt der skulde komme noget Uheldigt for Landet ud deraf, kan Ministeren ikke have noget Ansvar i saa Henseende. Det er Noget, som heller ikke nogen Mand med Retfærdighed kunde paabyrde ham, men det er af den Slags Ting, som Folkerepresentationen maa tage paa sine Skuldre. — Det kan ikke nytte, at vi bevilge saa store